

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] pueri sint baptizandi? 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

ditur, quin possit habere intentionem suscipiendi sacramentum baptismi. Si tamen etiam circa hoc sacramentum non recte sentiat, sufficit ad perceptio-
nem sacramenti generalis intentio, qua intendit suscipere baptismum, sicut Christus instituit, & si-
cut Ecclesia tradit.

Ad quartum dicendum, quod sicut sacramentum baptismi non est conferendum ei, qui non vult ab alijs peccatis recedere, ita etiam nec ei qui non vult infidelitatem deserere. Vterque tamen suscipit sacramentum, si ei conferatur, licet non ad salutem.

ARTIC. IX.

Vtrum pueri sint baptizandi?

392
4.d.4.q.

AD nonum sic proceditur. Videtur, quod pueri non sint baptizandi. In eo enim qui baptizatur, requiritur intentio suscipiendi sacramentum: ut supra et Mal. q. dictum est*. Huiusmodi autem intentionem non possunt pueri habere, cum non habeant usum liberi arbitrii. Ergo videtur quod non possint suscipere sacramentum baptismi.

10 cor. et
quo.9. et
22. cor.

¶ 2 Præterea, Baptismus est fidei sacramentum, ut supra dictum est†. Sed pueri non habent fidem, quæ consistit in credentium voluntate, ut August. * 27. hu- dicit super Ioannem. Nec etiam potest dici quod sal ius ques. uentur in fide parentum: quia quandoque parentes sunt infideles, & sic magis per eorum infidelitatem dam *q.65.a.1 *in li de narentur. Ergo videtur quod pueri non possint baptizari.

non pro-
sul à fin.

¶ 3 Præterea, 1. Petr. 3. dicitur, quod homines salvos facit baptismus, non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonæ interrogatio in Deum. Sed pueri neque conscientiam habent bonam vel malam (cum non habeant usum rationis); neque etiam convenienter ipsi interrogantur, cum non intelligant. Non ergo pueri debent baptizari.

SED contra est, quod Dion. * dicit vlt. cap. eccl. hier. Diuini nostri duces, scilicet Apostoli, probauerunt infantes recipi ad baptismum.

R E S P O N D E O dicendum, quod sicut Apo-
stolus

Apolus dicit Rom. 5. Si vnius delicto , mors regnauit per vnum, scilicet per Adam, multo magis abundantiam gratia & donationis & iustitiae accipientes , in vita regnabunt per vnum Iesum Christum . Pueri autem ex peccato Adæ, peccatum originale contrahunt*. Quod patet ex hoc , quod sunt mortalitati subiecti , quæ per peccatum primi hominis in omnes pertransiit , ut Apostolus ibidem dicit . Vnde multo magis pueri possunt per Christum gratiani accipere , vt regnent in vita æterna. Ipse autem Dominus dicit Ioannis 3. quod nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto , non potest introire in regnum Dei . Vnde necessarium fuit pueros baptizari : vt sicut per Adæ damnationem incurserunt nascendo * , ita per Christum salutem consequantur renascendo † .

Fuit etiam conueniens pueros baptizari , ut à pueritia nutriti in his quæ sunt Christianæ vitæ , firmius in ea perseverent , secundum illud Proverb. 22. Adolescentes iuxta viam suam , etiam cum senuerit non recedet ab ea . Et hanc rationem assignat Dionys † vlt. cap. eccles. hierar.

Ad primum dicendum , quod regeneratio spiritualis , quæ fit per baptismum , est quodam modo similis nativitati carnali , quantum ad hoc quod sicut pueri in maternis uteris constituti , non per seipso nutrientum accipiunt , sed ex nutrimento matris sustentantur: ita etiam pueri nondum habentes usum rationis , quasi in utero matris Ecclesia constituti , non per seipso , sed per actum Ecclesiæ salutem suscipiunt . Vnde Augustinus dicit in libro de peccatorum meritis & remissione , Mater Ecclesia os maternum parvulis praebet , ut sacris mysterijs imbuantur: quia nondum possunt corde proprio credere ad iustitiam , nec ore proprio confiteri ad salutem *. Si autem propterea recte fidèles vocantur , quoniam fidem per verba gestantium quodammodo profitentur: cur etiam non paenitentes habeantur , cum per eorumdem verba gestantium , diabolo & huic secu-

*vt dicit
Aug. 1.5.
Hypog. et
libr. 1. de
pec. mer.
et rem. c.
18. to. 7.*

* Aug. de
Genes. ad
Lit. li. 10.
c. 12. to. 3.
* Cœc. Mil.
c. 2. to. 1.
† nō pro-
cul à fin.

*li. 1. c. 25.
circa fin.
to. 7.*

*eod. li. c.
19. circa
fin. to. 7.*

Io abrenuntiare monstrantur? Et eadem ratione pos-
sunt dici intendentes, non per actum propria intentionis, cum ipsi quandoque contranitatur & plorent: sed per actum eorum à quibus offeruntur.

Ad secundum dicendum, quod sicut Aug. * scribens Bonifacio dicit, In Ecclesia Salvatoris paruuli per alios credunt, sicut ex alijs quæ in baptismo remittuntur, peccata traxerunt. Nec impeditur eorum salus, si parentes sint infideles: quia sicut † Aug. dicit, eidem Bonifacio scribens, offeruntur paruuli ad percipiendam spiritualem gratiam, non tam ab eis, quorum gestantur manibus (quamvis & ab ipsis, si & ipsis boni fideles sunt), quam ab uniuersa societate Sanctorum atque fidelium. Ab omnibus namque offerri recte intelliguntur, quibus placet quod offeruntur, & quorum charitate ad communionem sancti Spiritus adiunguntur. Infidelitas autem proprietum parentum, etiam si eos post baptismum de moniorum sacrificijs imbuere conentur, pueris non nocet: quia ut August. * ibidem dicit, puer semel generatus per aliorum voluntatem, deinceps non potest vinculo aliena iniquitatis obstringi, vbi nulla sua voluntate consentit, secundum illud Ezech. 18. Sicut anima patris mea est, ita & anima filij: anima quæ peccauerit, ipsa morietur. Sed ideo ex Adam traxit, quod sacramenti illius gratia solueretur: quia nondum erat anima separatum viuens. Fides autem unius immo totius Ecclesiæ, paruulo prodest per operationem Spiritus sancti, qui unit Ecclesiam, & bona unius alteri communicat.

Ad tertium dicendum, quod sicut puer cū baptizatur, non per seipsum, sed per alios credit: ita non per seipsum, sed per alios interrogatur: & interrogati confitentur fidem Ecclesiæ in persona pueri, qui huic fidei aggregatur per fidei sacramentum. Conscientiam autem bonam consequitur puer etiam in seipso: non quidem actu, sed habitu per gratiam justificantem.

AR-